

Eleccions i democràcia a Torrelles de Llobregat. Anàlisi dels resultats electorals del postfranquisme (1976-2010)

Jesús A. Vila

Torrelles de Llobregat: Néctar editorial, 2010

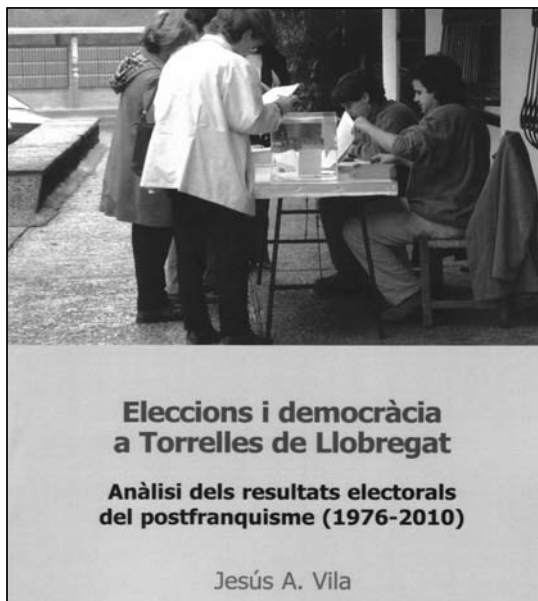
ressenye

MONTserrat TORRA

Just abans de les eleccions autonòmiques de la tardor de 2010, apareix aquest llibre del periodista i editor Jesús Vila que aplega l'activitat electoral del municipi de Torrelles de Llobregat al llarg dels 35 anys de postfranquisme. Es tracta d'una recopilació i anàlisi de dades electorals del municipi, que s'afegeix als dos únics reculls de dades precedents –el de Josep Olivella, de 1997, i el de Carles Roig, de 1999, segons comenta l'autor–, i els complementa de manera exhaustiva i rigorosa. El llibre

consta de 158 pàgines, de les quals n'hi ha 13 que inclouen taules de resultats, no solament de tots els comicis de Torrelles, sinó també de comparatives amb les d'altres municipis, que li permeten sustentar l'anàlisi interpretativa que fa de l'evolució dels resultats. Completen l'obra 26 pàgines més que inclouen fotografies dels diversos protagonistes i moments electorals, i també reproduccions de diferents paperetes i d'uns quants programes electorals de diferents partits i coalicions.

L'índex de l'obra ens dona bon compte de l'exhaustivitat de la publicació: després d'una breu "Presentació", tres capítols que perfilen el context –"Conjuntura general", "Marc legislatiu" i "Partits i coalicions". A continuació l'autor ja se centra en el municipi concret i passa a detallar la realitat de Torrelles amb un capítol –"Població resident, cens electoral, càlcul de vots i participació"– en què exposa la situació força insòlita que s'hi ha viscut, ja que al llarg d'aquests 35 anys el seu cens electoral ha passat de ser de 737 persones l'any 1977 a 3.970 l'any 2009. Els sis capítols següents analitzen un per un els diferents tipus de contesa electoral:

"Les eleccions generals", "Les eleccions autonòmiques", "Les eleccions municipals", "Les eleccions europees", "Els referèndums" i "Les consultes". Amb constants referències a les taules de resultats, Vila va desenvolupant, en cadascun d'aquests capítols, partits, coalicions, participació, nombre de vots, evolució, en definitiva, tot allò que pot oferir una instantània, com diu el mateix autor, de cadascun dels moments electorals analitzats. Hem de destacar el capítol dedicat a

les eleccions municipals, el qual, com és lògic en tractar-se d'un estudi d'àmbit local, és molt més extens que els altres: inclou vuit apartats, un per a cadascuna de les convocatòries electorals. Per acabar tota aquesta anàlisi, l'autor elabora deu pàgines de "Conclusions", a més de la "Bibliografia i fonts" amb què s'acaba el llibre.

A través del capítol de les conclusions, Vila es pregunta si realment s'ha acomplert l'objectiu que es tenia en iniciar aquest treball, que era el de "conèixer més a fons l'evolució ideològica de Torrelles, com a col·lectiu social amb interessos polítics expressats a les urnes". Es planteja que els resultats electorals manifesten les inclinacions ideològiques i polítiques de la ciutadania i que, per tant, el conjunt d'aquests resultats podrien ser el reflex de l'evolució temporal d'aquestes tendències. No obstant això, l'autor comenta tot seguit que hi ha una sèrie de factors que condicionen cadascuna de les convocatòries electorals, la qual cosa impedeix "en un estudi d'evolució, afirmar gaires coses amb rotunditat". En el cas de Torrelles, un d'aquests factors clau és l'evolució demogràfica, perquè "converteix un municipi bàsicament pagès i menestral amb una relativa escassa

---

mobilitat, en un municipi de nouvinguts que no treballen majoritàriament al terme municipal i que només hi viuen literalment els caps de setmana”, amb tot el que això comporta de modificacions de l’univers local col·lectiu.

senyes

A partir d’aquest plantejament, Vila extreu unes quantes conclusions del seu treball basant-se en un estudi comparatiu de les dades de Torrelles amb les de dos municipis més que presenten un cens electoral semblant en cadascuna de les convocatòries (Calldetenes i Sant Martí de Tous, el 1977; Hostalric i Cabrera de Mar, el 1996; Argentona i Vandellòs-L’Hospitalet de l’Infant, el 2008). Això li permet de fer una anàlisi més precisa i no tan condicionada per les circumstàncies puntuals de cada convocatòria. Finalment, a

la vista de tot el que extreu d’aquestes anàlisis, l’autor defensa de manera rotunda l’existència de formacions localistes en l’espectre municipal, perquè permeten una “participació més intensa en la presa de decisions per part de la ciutadania.” Per això considera que és imprescindible que hi hagi voluntat i capacitat participativa, única manera de frenar “l’impuls abassegador de les cúpules dels partits tradicionals de dirigir la societat des de nuclis cada vegada més endogàmics, més centralitzats i més impenetrables.”

Una eina molt completa, doncs, aquesta que Jesús Vila ha elaborat sobre les eleccions a Torrelles, i imprescindible per conèixer més a fons tota la problemàtica que hi ha al darrere de les tendències polítiques d’aquesta població.